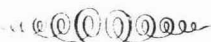

ΤΩ; ΝΕΑΡΩ; ΚΥΡΙΩ;.....

Μ' ἀτενίζεις, καὶ πῶρ γύνουν οἱ ὄρατοί ὀφθαλμοί σου·
Μοὶ λαλεῖς, καὶ ἡ φωνή σου διακόπτεται καὶ τρέμει·
Ἰσχυρῶς καὶ συγκινεῖται ὁ πόνος κάθηναι ἐγγύς σου·
Τί σημαίνουν πάντα ταῦτα· ὦ! ὀμλήσον! εἰπέ μοι!
Δειλιᾶς νὰ μοὶ τὸ εἶπης ἢ καὶ σὺ δὲν τὸ γνωρίζεις;
Πρῶτον νῦν παλμὸς ἡσθάνθης εἰς τὴν νέαν σου καρδίαν;
Νὰ νοῆς τί εἶναι ἔρωσ πρῶτον νῦν λοιπὸν ἀρχίζεις;
Καὶ «σὲ ἀγαπῶ!» εἰσέτι πῶς; δὲν εἶπας πρὸς κάμμίαν;
Ἦ! ἂν οὕτως ἔγρη φύγε' τὴν παρθένον σὺ καρδάν·
Ἔπαγε καὶ ὁδὸς εἰς ἄλλην, ἄπειρον, ὡς σὺ κ' ἐκέλευν.
Ἐὶν κριμα ν' ἀγαπίσης νεαρὸς γεγηρακυῖαν...
Κ' ἔρωτα ποθῶν νὰ εὕρῃς μόνον παρ' ἐμοὶ ὁδόνην!
Ἔπαγε, ἀθρόν σὺ ἄνοιε, τὴν πυρὴν μὴ προτεγγίζης·
Μὴ, ἐγγύς τῆς δυστυχίας, μὴ, ζητήσῃς τὴν εὐτυχίαν·
Παρ' ἐμοὶ δὲν θέλεις εὕρει ὅτι πιθανῶς ἐλπίζεις,
Καὶ ὅτ' ὀυσιόσης μάτην τὴν χρυσῆν σὺ ἡλικίαν.
Φύγε με, καὶ ἡ πνοή μου δύναται νὰ σὲ μαρῶνῃ·
Ἐἶναι φλογερὰ καὶ κλαίει τοῦ πυρὸς ἀκόμη πλείον·
Ἡ καρδία σου ἐγγύς μου πρὶν ἢ ζήσῃ ὁ ἀποθάνῃ·
Τὴν γηράσκουσαν ἀώρως φύγε, ἄπειρον παιδί ν!

ΦΩΤΕΙΝΗ Α. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ

ΕΙΣ ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ Μ. Π.

Ὁ δίδων ἐπεκράτησε νὰ λέγεται εὐεργέτης.
Καὶ ὁ λαθῶν τὸ ὀδόντος νὰ μὴν ὀυσιόται.
Ἐἶναι κοινὸν ἀξίωμα· καὶ ὅμως - ποῖα πλάνη!
Δίδει πολλάκις ὁ ζητῶν, καὶ δίδων τις λαμβάνει.

Σεῖς σίχους μ' ἐζητήματα. Ἰδοὺ ὅτι ζητεῖται·
Τίς ἐξ ἡμῶν εὐεργετῆ, καὶ τίς εὐεργετίζεται;
Σεῖς - ἐκτακτὸν ἀπόκλιμα - ἔγχε' οὐκ ἄρα σίχων.
Κ' ἐγὼ ἔχω τὴν μνήμην σας, ἢν ἄλλως δὲν ἔχ' ἔχων.

4 Ἀπριλίου 1886.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΧΟΣ

